

Pieni katsaus Kalottiliigan historiaan

KEMI

Mika Pihlajaniemi

Kalottiliiga perustettiin kaudella 1991-1992 parantamaan Kalotin jääkiekkoyhdistysten mahdollisuuksia nousta korkeammalle pelitasolle.

Rajan puhkaisevan sarjan suuri idea oli nostaa pelien tasoa keräämällä kahden valtion kiekkojoukkueet yhteen sarjaan.

Sarjan arvostus suunniteltiin valtakunnallisten sarjojen alapuolella toimivaksi, eli ns. hyppylaudaksi matkalla ylempiin sarjoihin.

Viisi vuotta on kulunut.

Miten menee Kalottiliiga?

Tason nosto onnistui

Aikoinaan suurta kansallista ja hieman kansainvälistäkin huomiota kerännyt sarja on viiden vuoden aikana jalostunut lumituiskusarjasta ny-

kyaikaiseksi hallisarjaksi.

Kalottiliigaa on myös pyritty kehittämään joukkueiden tarpeita palvelevaksi, josta viimeisin esimerkki on paikalliskierrosten lisääminen sarjaohjelmaan.

Kalotin kiekkotason nostajana sarja on myös onnistunut. Tornion IHC, Etelä-Portimo ja Rovaniemen Kiekko ovat kaikki nousseet Kalottiliigasta II divisioonaan.

Oulun seudun III divisioonasta "Nuuskakairan NHL:ään" muuttanut Haukiputaan Ahmat perusteli aikoinaan siirtoa juuri kovempien pelien ja pitemmän kauden vuoksi.

Ruotsin joukkueista Tuoluvaara IF, Malmivaara ja Luleån Brooklyn Tigers ovat myös esimerkkejä vauhdin hakemisesta II divisioonaan.

Nuorille oma sarja?

Nuorten pelaajien kouluttaminen kovempaan pelirytmiin on myös ollut

Kalottiliigan toiminnalle ominaista.

Kun Lapissa eivät B -juniori-ikäiset, puhumattakaan A -junioireista, ole pystyneet pelaamaan kunnollista ja kovatasoista sarjakautta, on Kalottiliiga turvannut nuorille pelaajille tarpeeksi haastetta.

Nuorten omaa sarjasysteemiä ei Kalottiliiga kuitenkaan pysty korvaamaan, vaan heille olisi luotava oma nuorten Kalottiliiga -järjestelmä.

Alku hyvin, jatko heikommin

Luotaessa leikkimielinen 5 -vuotiskatsaus Kalottiliigan historiaan, nousee esiin hieman ristiriitaista tilastointia.

Sarjan alkaessa syksyllä 1991, oli tunnusmerkkinä suomalaisjoukkueiden kova taso ja naapurin hieman vaatimattomampi menestys.

Rajan länsipuolella vedettiin heti avauskauden jälkeen uudet linjavedot

sarjan tasosta, ja jo kaudesta 1992-1993 lähtien on pässiä vetänyt sinikeltainen johto.

Vaikka laajassa tasonmittauksessa on valta ollut ruotsalaisjoukkueiden, ovat mestaruustittelit luvuin 3-2 rajan oikealla puolella.

Et-Po -72 otti sekä avauskauden 1991-1992 että kauden 1992-1993 mestaruudet, jota TIHC jatkoi kaudella 1994-1995.

Kiirunan Tuoluvaara (1993-1994) ja Luleån Brooklyn (1995-1996) ovat ruotsalaismestarit.

Et-Po tilastoykkönen

Viime vuodet ovat olleet selvästi ruotsalaisväritteiset.

Kaikkiaan 15:stä mitalitilasta ovat ruotsalaisjoukkueet ahmineet 10 kappaletta, ja kolmen viimeisen pelikauden aikana ainoastaan TIHC voitollaan vuonna 1995 on noussut suomalaisista mitalitilalle.

"Formulatyylinen" pistelasku (10, 6, 4, 3, 2, 1) kauden menestyksen mukaan paljastaa Kalottiliigan menestyksekkäimmäksi joukkueeksi Et-Po:n 22 pisteellä.

Seuraavina tulevat joka vuosi kärjessä keikkuva Älvsby IF (18) ja sarjatasoa vaihtaneet TIHC (17) ja Brooklyn (13).

Tuoluvaara (12), Asplöven (10), RoKi -79 ja Piteå (7), Malmivaara (6), KeKi (5), Lämärit, Övertorneå ja Överkalix (4) sekä Ahmat (2) ovat muut pistejoukkueet.

Kaikkiaan sarjassa on pelannut 10 suomalaista ja kahdeksan ruotsalaista joukkueetta.

Viime kaudella paras suomalaisjoukkue oli Kemijärven Kiekko neljännellä sijallaan. II divisioonaan noussut Haukiputaan Ahmat oli seitsemäs.